

miske Vilkaar i Landet og i vort Forfatningsliv skaber lige Vilkaar for høje og lave.

Dernæst vender jeg mig med nogle Ord til de højtærede Ministre. Den højtærede Konseilspræsident gav i Dag nogen Besked paa nogle af de Spørgsmaal, han glemte at svare paa sidst. Den højtærede Konseilspræsident forklarede Stigningsforøgelsen for Hærens Musik paa de 41,000 Kr., eller hvad det er, derved, at der i vedkommende Lov om Hærens Musikere stod en Overgangsbestemmelse, og at det var i Henhold til denne, at Beløbet nu var blevet saa meget større, at Beløbet nu var blevet saa meget større. Dertil er dog at sige, at den Gang det paa-gældende Lovforslag blev forelagt, stod der intet i dets Motiver om, at denne Overgangsbestemmelse skulde anvendes paa saadan Vis, at den i saa forholdsvis høj Grad forøgede det Beløb, der skulde anvendes dertil. Der stod derom den ene Gang efter den anden, at det var 150,000 Kr., Stigningen skulde være, det kom igen i Motiverne og den højtærede Konseilspræsidents Tale, den ene Gang efter den anden, det var Omkvædet. Og vi høre det stadig endnu, at paa dette Omraade bliver der en Stigning paa 150,000, men Virkeligheden er ikke 150, men 191,000 Kr. Jeg ved ikke rigtig, om det hjælper, at den højtærede Konseilspræsident henviser til, hvorledes det vil gaa om nogle Aar, og siger, at saa ville disse Penge falde bort. Jeg er rigtignok bange for, at hvis den højtærede Konseilspræsident til den Tid endnu sidder som Forsvarsminister, saa ere de 41,000 ikke faldne bort, men der er kommet en hel Del mere i Stedet.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg kun sige enkelte Ting. Den højtærede Minister hævdede med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen, at naar der er Tale om faste Takster, var det ikke mere Alderdomsunderstøttelsen, det kunde ikke tænkes. Den højtærede Indenrigsminister har Uret. Det kan tænkes, thi det findesovre i England. Det har ligeledes været foreslaaet i Danmark i sin Tid af Berg — Hørup. I Tilknytning til det af Generaldirektør Rubin udarbejdede Forslag. Men i øvrigt fik vi fremdeles ingen Besked fra den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt han vil forelægge sit Forslag eller ikke, saa lidt som vi kunne faa Besked om de afgørende Hovedpunkter deri. Det, han gør, er stadig at vende sig til almindelige Betragtninger og intet andet. Jeg er nu ikke saa forfærdelig ked deraf, for den Maade, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister tager dette Spørgsmaal, giver mig Indtryk af, at der begynder hos ham at dæmre en Forstaaelse af, at det hele er forbi,

at det er en ganske forvirret Plan, han her er kommen ind i, som han er nødt til at opgave og aldrig vil naa til at føre frem paa Rigsdagen.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Den højtærede Ministers Udtalelser om de Ord, jeg sagde forleden Aften med Hensyn til hans internationale Sammenligninger, kan jeg for saa vidt være fuldkommen tilfreds med, som den højtærede Finansminister fuldt ud anerkendte, at jeg havde haft Ret. Dette gjaldt først og fremmest med Hensyn til det afgørende Punkt, hvorledes de direkte Skatter ere i England i Forhold til den direkte Beskatning. Den højtærede Finansminister anerkendte dette under den Form, at han erklærede, at Statistisk Bureau erkendte det. Jeg maa maaske her lige gøre opmærksom paa, at jeg tror ikke, det fører til ret meget, hvis han nu giver sig til at regne ud eller lader Bureauet regne ud nogle, som han mente, mere korrekte Tal ved at tage Gennemsnitstallet paa forskellige Regnskaber. Det lader sig ikke gøre med nogen Virkning, da alle disse Regnskaber i de sidste Aar ere af en saadan Karakter, at de ikke kunne tages som Udgangspunkt for en saadan Gennemsnitsberegning, men det er for saa vidt ogsaa overflødigt, som man kan tage Budgettet for 1911—12, som jeg gjorde forleden Aften. Det er Lloyd Georges Budget. Nu vil den højtærede Finansminister sige mig, at det var meget sikrere at tage et Regnskab end et Budget, men dertil vil jeg svare, at det, han sammenligner dette Budget med for Danmarks Vedkommende, er et Budget og ikke et Regnskab, oven i Købet et af den højtærede Finansministers Budgetter, som han stiller overfor et Budget, der er udarbejdet af Lloyd George, og jeg tror, at man uden Overdrivelse kan sige, at hidtil ere de Budgetter, der ere forelagte af Lloyd George, slaaede bedre til end de, der ere forelagte af den højtærede Finansminister. Endelig maa jeg maaske i denne Forbindelse sige, at det synes mig, at den højtærede Finansminister noget for meget lagde Ansvaret fra sig over paa Statistisk Bureau med Hensyn til de Tal, han havde forelagt for Rigsdagen. For Statistisk Bureaus Vedkommende er det ikke unaturligt, at man opstiller saadanne Beregninger ganske mekanisk. I det Øjeblik man fra Regeringen faar Besked om, at man skal tage det sidste Regnskab og regne ud derefter, saa gør man det. Bureauet har ingen Lejlighed til at skønne over, om det passer mere eller mindre ind i den politiske